

ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΠΟΝΤΟΣ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

- Ἐν Τραπεζοῦντι μετζ. 3.
Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. " 4.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ " 5.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ

Δ. ΞΙΦΙΑΙΝΟΣ.

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ 26 Σεπτεμβρίου
1881.

Ἡ Συνδρομὴ
προπληρωτέα.Ἐκαστον φύλλον τιμᾶτα
παράδ. 60.

ΑΝΤΑΛΛΑΣΣΕΤΑΙ ΜΕΤΑ ΠΑΝΤΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ ΛΟΓΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΩΝ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙΟΣ.

Συνώνυμος τοῦ Γεωργίου Ὑπομενᾶ καὶ σύγχρονος αὐτοῦ ἦτον ὁ Γεώργιος Θεοδώρου Τραπεζούντιος. Ἐγεννήθη ἐν Τραπεζοῦντι, ὅπου διδασκθεὶς τὰ στοιχειώδη μαθήματα ἀπεδήμησεν εἰς Βουκουρέστιον χάριν ἀνωτέρας παιδείσεως· ἀποπερατώσας δὲ τὰς σπουδὰς αὐτοῦ διέτριβεν ἐκεῖ διδάσκων κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν διέμεινεν αὐτόθι καὶ ὁ Γεώργιος Ὑπομενᾶς. Ἀ-

πέθανε δὲ 28 Ἰουλίου 1730. Ὁ Λάζαρος Σκρίθας ἔγραψεν εἰς αὐτὸν τὸ ἐξῆς ἐπιτύμβιον.

Τὸν μακρὸν ἐλπίσιν ὦδε Γεώργιος Ὑ-
[πνον ἰαυεῖ

Ἄναστάσιος νεκῶν νεύματα πανσθενέος.
Τὸν γ' ἐνὶ Τραπεζοῦντι ἐκάς Θεόδω-
[ρος ἔφρυσε.

Μουσῶν δ' εἴλικυς ἔρωσ γαίαν ἐς Οὐγ-
[νοβλάχων,

Ἐνθ' ἐπὶ παιδείῃ κλέος ἤρατο πολλὰ
[μογήσας,

Τῆς δ' Ἀκαδημίας πλείονα ἤρξε χρά-
[νον.

Τῷ δ' ἐπι θαυρυχέων Λάζαρος ἔθην'
[λεγεῖται,

Ὡς μάλ' ἐπαῖρος ἐών, μνημόσυνον φι-
[λίης.

ΠΑΪΣΙΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΟΣ.

Σύγχρονος καὶ οὗτος τοῦ Γεωργίου Ὑπομενᾶ καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα συμ-
μαθητεύσας μετ' αὐτοῦ ἐν τῷ κατ' ἐκεί-
νην τὴν ἐποχὴν ὑφισταμένῳ ἐν Τρα-
πεζούντι Φροντιστηρίῳ ἡ ἐποχὴ αὕτη
θα ἦναι πιθανώτατα, καθ' ἣν ἐλθὼν
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐδίδασκεν ἐν
Τραπεζούντι ὁ Σεβαστὸς Κυμηνίτης· ἐ-
χρημάτισαν δὲ ἴσως ἀμφότεροι μαθη-
ταὶ αὐτοῦ. Ὁ Παῖσιος οὗτος εἶναι ὁ
γράφας τὴν ἐπιστολὴν ἐκείνην πρὸς
τὸν διατρίβοντα ἐν Βουκουρεστίῳ Ὑπο-
μενᾶν, ἐν ἣ ἐμφαίνεται καὶ ὁ ζήλος
τοῦ ἀγαθοῦ Ποιμενάρχου καὶ ἡ φιλο-
μουσία τῶν κατοίκων προσκαλούντων
αὐτὸν μετὰ μεγάλου πόθου, ὅπως δι-
δάξῃ ἐν τῇ κοινῇ αὐτῶν πατρίδι τὴν
ἐπιστολὴν ταύτην χάριν τῆς γλώσσης,
τῆς ἀφελείας, μεθ' ἧς εἶναι γεγραμ-
μένη καὶ τῆς χάριτος, ἧτις διαλάμ-
πει ἐν αὐτῇ, παραθέτομεν ἐνταῦθα.

« Τῷ ἐντιμωτάτῳ καὶ ἐξοχωτάτῳ καὶ
ἐν ἰατροφιλοσόφῳ ἀρίστῳ καὶ κατὰ πάν-
τα μοι ἐν Χριστῷ ποθεινοτάτῳ καὶ
καθηγεμόνι Κυρίῳ Κυρίῳ Γεωργίῳ αἰ-
θίῳ καὶ παγευδαιμόνῳ. »

« Πολλαῖς φοραῖς ἐστοχάστηκα, νὰ
γράψω πρὸς τὴν ἡμετέραν λογιότητα,
ὅμως θαυμάζομαι μὲ τί λογῆς τρόπον
νὰ στέλλω τὴν ἐπιστολήν. καὶ ἄλ-
λοτε μὲν ὅταν ἦτον ὁ πόθος τοῦ γράμ-
ματος ἡμῶν ἐστερημένῳ τοῦ γραμ-
ματοκομιστοῦ, καὶ ἄλλοτε ἂν ἴσως καὶ
καμμίαν φορὰν ἐτύχοιεν γραμματο-
κομιστῆς, ἐγὼ ἤμουν ἕξως εἰς τὰς χῶ-
ρας, καὶ ἐν τῷ μεταξύ τούτων ἔμεινα
εἰς τοὺς εὐεργέτας ἀχάριστος. Ὅμως
τὰ νῦν ἀπέρριψα κάθε λογῆς δικαιολο-
γίαν, ἐνθυμούμενος τὴν παλαιὰν πρὸς
ἡμᾶς εὐνοϊκὴν διάθεσιν, καὶ ἀναστὰς
ὁ πρῶτον ἀμελής, νὰ ἐπανακαλέσω τοὺς
εὐεργέτας ὁ ἀχάριστος· καὶ ἐλπίζων νὰ
μὴν ἀποτύχω τῆς αἰτήσεως. Ὅτι κα-
νενα ἡδὺ καὶ γλυκυτάτον ἀπὸ ὅλα τὰ
ἀνθρώπινα κτήματα δὲν εἶναι ἄλλο πα-
ρὰ νὰ ἐπιτύχῃ τις τῆς γλυκυτάτης
πατρίδος (καθάπερ φησὶν ὁ Ὁμηρος).
Καὶ τί ἄλλο ἐξαιρετικὸν πρᾶγμα εἶναι
ὥσταν νὰ ἀφήσῃ τις εἷνα ἀποτέλεσμα
εἰς τὴν πατρίδα του, ἄλλοι χρήματα,
καὶ κάθε ἄνθρωπος ὅ,τι ὀρέγεται. Ἄλ-
λὰ ταῦτα πάντα εἶναι ματαιότης μα-
ταιότητων, καὶ φθείρονται καὶ ἀφανί-
ζονται οἶκον καπνοῦ, ἀλλὰ ἡ σοφία ἀ-
συγκρίτως ὑπέρκειται πάντων τῶν ἀν-
θρωπίνων κτημάτων, καὶ ζῆ καὶ δια-
μένει εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα. Τοῦτο κοι-
νῶς δεόμενοι καὶ γὰρ τε καὶ πάντες οἱ
ἐν τῇ πόλει οἰκοῦντες. Ἐνθυμήσου τοῦ
διδασκάλου σου τὴν ἀμετέπρωτον διδά-

θεσιν, ὅπου εἶχεν εἰς τὴν πατρίδα του
καὶ ἔκρινεν εὐλογον νὰ ἀφήσῃ μνήμη
ἀθάνατον. Καὶ ποῖα εἶναι αὕτη ἡ μνή-
μη; ἡ σὴ λογιότης καὶ πάντες οἱ
μετὰ σοῦ, τὰ ἡγαπημένα τέκνα σου.
Τοῦτο καὶ αὐτῆς δεόμενος ἐγὼ ὁ ταπει-
νός, νὰ γείνης ὁπαδὸς τοῦ σοῦ διδα-
σκάλου καὶ νὰ ἀφήσῃς πνευματικούς σου
εἰδούς καὶ μαθητάς, ὅπου ποτὲ οἱ κό-
ποι σου καὶ τὰ ἀποτελέσματά σου νὰ
μὴ φθίσκωνται, οὔτε νὰ ἀφανίζωνται,
ἀλλὰ νὰ μένουν ὡς ἄσυλος θησαυρός
ἐν ταῖς ἀσθήκαις ἀποθήκαις τοῦ γέ-
νους σου, καὶ οἱ κόποι σου καὶ οἱ θη-
σαυροὶ σου νὰ μένουν εἰς αἰῶνα τὸν
ἅπαντα καὶ τὸ μνημόσυνόν σου νὰ μεί-
νῃ εἰς γενεὰς γενεῶν. Δάκρυα οὐκ ὀ-
λίγα καταρρέουσι γράφοντας ταῦτα.
πρέπει καὶ ἡ σὴ καλοκάγαθία νὰ συγ-
κατανεύσῃ καὶ νὰ ἐνθυμᾶσαι οὐ μόν-
ον τῆς πατρίδος τὴν ἀπόλαυσιν, ἀλ-
λὰ καὶ τοῦ γένους καὶ τῶν φίλων καὶ
τῶν γνωστῶν καὶ τοῦ φίλου σου ποτὲ τοῦ
ταπεινοῦ Παῖσιου· δεόμενος τοῦ παν-
τοδυνάμου θεοῦ, ὅπως διαφυλάττειν τὴν
σὴν ἐλλογιμωτάτην ἐντιμότητα εἰς πολ-
λάς δεκάδας εἰρηνικῶν περιόδων ἡλίου
πρὸς καταρτισμὸν καὶ πλουτισμὸν
καὶ ὠφέλειαν τῆς ἡμετέρας ταπεινό-
τητος καὶ τοῦ χριστιανωμένου λαοῦ. »
αφ.ζ' (1717) Ἰουλίου κγ'. (23).»

Ἁγίος ἀκμάσας περὶ τὰ μέσα τῆς
18ης ἑκατονταετηρίδος. Ἐξεπαιδεύθη
ἐν Τραπεζούντι· φαίνεται δὲ ὅτι κατὰ
τὴν ἐποχὴν αὐτοῦ τὸ σχολεῖον τῆς
Τραπεζούντος, ὅπου ἐμαθήτευσεν οὗτος,
ἤκμαζε, διότι ἀποφοιτήσας αὐτοῦ ἀν-
τέγραψε τὸν κώδικα τῆς Τραπεζούν-
τος βιβλίον ὑπέρογκον ἄνευ ὀρθογρα-
φημάτων καὶ μετὰ τῆς δυνατῆς φι-
λοκαλίας. Ἐγραψε δὲ καὶ προσφωνητι-
κὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Μητροπολίτην
Τραπεζούντος Δωρόθεον, ἕνα τῶν δια-
δόχων τοῦ προῤῥηθέντος Παῖσιου, ἐμ-
φορούμενον ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὴν
παιδείαν ζήλου καὶ ἐκ τῶν πρώτων
αὐτοῦ μελημάτων ἅμα τῇ εἰς τὸν θρό-
νον ἀναρρήσει αὐτοῦ θεωρήσαντα τὴν
ἰδρυσιν ἐν Τραπεζούντι σχολείου Ἑλ-
ληνικοῦ· ἡ ἐπιστολὴ ἀρχεται οὕτω.

Πρὸς τὸν κυριόρχην τῆς παρούσης βί-
βλου Μητροπολίτην Τραπεζούντος Κ. Κ.
Δωρόθεον.

Πόθεν ἀρξασθαι τῶν σῶν πλεονε-
κτημάτων τὸ πέλαγος κ. τ. λ. — (κα-
τωτέρω δὲ ἐπιφέρει) ἔμπης ἕτερον τῶν
σῶν πλεονεκτημάτων τῇ λήθῃ παραδρα-
μῆν μὴ ἀνεχόμενος διεξέρχομαι. Ἀφοῦ
τούτου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου ἐγκρατῆς
διεγένοιο, οὐδενὸς ἤψω πράγματος, ἀλ-
λὰ πάσῃ σπουδῇ καὶ ἐπιμελείᾳ τὴν
τῶν ἐλληνικῶν μαθημάτων σχολὴν τῇ
σῇ ἐπαρχίᾳ ἠνέωξας, ὑπ' ἧς οἱ πλείονες

των εκ του ποιμνίου σου παιδων τη ε-
πιδοσει των ελληνικων μαθηματων ε-
φωτισθησαν τε και επι το βελτιον και
κοσμιον των ηθων μετηνεχθησαν, αφ'
ων εις υπαρχει και ο ταυτην την βι-
βλον καλωσ αντιγραφάμενος κτλ. αφπ'
Νοεμβρίου.

Ο των ειλικρινεστάτων κατα
πνευμα αυτης υιων και ελάχι-
στος συμπολίτης.

Χ. Ιωάννου Τραπεζούντιος.

A. I.

ΓΕΩΠΟΝΙΚΑ.

ΤΡΟΠΟΙ ΤΟΥ ΣΠΕΙΡΕΙΝ.

Κατά τρεις διαφόρους τρόπους σπεί-
ρουν οι γεωργοί εν Ευρώπη.

Σκορπίζοντες τον σπόρον διά της χει-
ρός.

Σπείροντες διά του λεγομένου σπο-
ρευτηρίου (semoir).

Ο πρώτος τρόπος [είναι ο κοινότερος]
τουτον μετεχειρίσθησαν οι γεωργοί εν
παντί καιρῷ και εν παντί τόπῳ. Ο
σπείρων φέρει τον σπόρον εντός σάκ-
κου η καλάθου κρεμαμένου από του τρα-
χήλου του, και ρίπτει εμπροσθεν του
δράκας πλήρεις σπόρου, δίδων εις αυ-
τόν ημικύκλιον διεύθυνσιν, από των δε-
ξιῶν εις τ' αριστερά. Σπείρουσι δε και
κατ' άλλον τρόπον διά της χειρός,
σκορπίζοντες τον σπόρον εντός της α-

λοκος, ητοι της αύλακος την όποιαν ά-
ποτελει το άροτρον. έπειτα περῶσιν έ-
πί της γης το άνευ ίστοβόης πλατύ
έκεινο ξύλον, ίνα την σπρώσωσι δι' αυ-
του, τέλος δε την βωλοκόπον και τον
κύλινδρον. Ταυτα όμως σκεπαζουσιν ά-
τελῶς τους διασκορπισθέντας κόκκους,
και ούτω προκύπτει πολλή ζημία εκ
παντοίων αιτιῶν.

Διότι, όσον αν υποτεθή επιτηδειος ο
σπείρων, οι κόκκοι πολλάκις διασκορ-
πίζονται άνίσως, παραχῶνονται άτελῶς
η θάπτονται υπέρ το δέον. Και όσοι
μέν δέν έσκεπάσθησαν καλῶς υπό του
χώματος, συνεχῶς τρώγονται υπό των
πτηνῶν, όσοι δε έτάφησαν βαθέως, κα-
ταπνίγονται και εκ τούτου, άλλαχου
μέν κενά μεγάλα, όταν φυτρώση ο
σπόρος, άλλαχου δε συμπύκνωσις, όπου
ο σπόρος άλλαηλοφθορεί.

Ο τρόπος του σπείρειν διά του έμ-
βόλου παρητήθη εν γενει επί δημητρια-
κῶν, και ξμεινεν εις τους κηπουρους έ-
δίως η χρῆσις του.

Μένει το σπορευτήριον, διασκορπίζον
τον σπόρον η κατά γραμμάς, η καθ' η-
μικύκλια. Κατά γραμμάς, οι κόκκοι έ-
ναποτίθενται εντός της ούθειας άλοκος
μέχρις ώρισμένου τινός διαστήματος, εις
ποσότητας ίσας, μετρημένας εκ προτέ-
ρου. Καί δι' όσα μέν φυτά αποκτῶσιν
ύψος τι, ο τρόπος ούτος εκρίθη ως ανα-
πόφευκτος· άλλα διά τους δημητριακούς
καρπούς, διαφιλονικείται εισέτι υ-

φέλεια αυτού, επειδή εις την 'Αγγλίαν
εξακολουθοῦσι να σπείρωσι διά του κοι-
νότερου τρόπου· ητοι σκορπίζοντες τον
σπόρον ανα δράκας.

Οπωσδήποτε, το όφελος του σπόρευ-
τηρίου είναι αναντίρρητον. Και οι Κι-
νέζοι, άλλως τε, οτινες εφευρόν μέν
τά πάντα, έτελειοποίησαν όμως ούδέν,
μεταχειρίζονται απ' αιώνων μηχανάς
πρός σποράν των δημητριακῶν. Κατά
δε τας αρχάς του δεκάτου ογδόου αι-
ῶνος, είχαν γείνει άποπειράι τινες εν
Ευρώπη προς εισαγωγήν της χρῆσεως
των σπορευτηρίων επί των δημητρια-
κῶν. Πατούλλος τις εν 'Ισπανία, και τις
Τουλλος εν 'Αγγλία, κατεσκεύασαν μη-
χανάς, τας όποιάς άκολουθως έμιμή-
θησαν και εν Γαλλία; άλλ' άνωφελῶς.

Σχεδόν είχαν άπελπισθή να εφεύ-
ρωσι τι άλλῶς χρησίμων, ετε δικηγό-
ρος τις εν Βορδιγάλλη εξέθηκεν εν έτει
1834 μηχανήν, εκτελοῦσαν συγχρόνως
την λειτουργίαν και βωλοκόπου και σπό-
ρευτηρίου, μηχανήν επικροτηθεΐσαν διά
την μεγάλην αυτης εκδοσιν. Τέλος ο' έ-
τεροι γεωπόνοι έτελείοποίησαν τα έργα
των προ αυτών, και ούτω παρεσκεύα-
σαν τας έντελεις μηχανάς, τας όποιάς
βλέπομεν σήμερα εν Γαλλία.

Πολύς όμως και μέγας κόπος απαι-
τείται προς κατάσκευήν καλού τινος
σπορευτηρίου. Το καλόν σπορευτήριον
πρέπει να διάσκορπίζη κατά θέλησιν
του γεωργου τους κόκκους εις την απαι-

τουμένην απόστασιν· να διασκορπίζη
δε αυτούς όμοιοτρόπως και άνευ δια-
κοπῶν, όσάκις η μηχανή προχωρή· άλλ-
λα και προχωρούσης της μηχανής, πρέ-
πει να δύναται ο γεωργός να διακό-
πτει, όταν θέλη την εκροήν των κόκκων·
επειδή, όταν η μηχανή φθάση εις το τέ-
λος της άλοκος, και είναι χρεια να
επιστρέψη σπείρουσα έτεραν άλοκα, προς
στιγμήν πρέπει να παύη ο σπόρος χυ-
νόμενος.

Επειτα δε πρέπει να μετατίθεται
εύκόλως το σπορευτήριον επί της νέας
γραμμης την όποιαν χρεώσται ο γεωρ-
γός ν' ακολουθήση, και να μη καταπατή
τους σπαρέντας ηδη κόκκους.

Οι κόκκοι πρέπει να εκρέωσιν εν ευ-
κολία, ητοι ο αριθμός αυτών να ηναι
ανάλογος προς το τάχος της πορείας
του εργαλείου. Να μη εμφράττη την έ-
ξοδον, επειδή τούτο θα ητο μέγα έλάτ-
τωμα του σπορευτηρίου.

Μετά την διάβασιν της μηχανής, ο
σπόρος πρέπει να σκεπαζηται επιμελῶς,
και το εργαλείον διά του όποιου εκτε-
λείται η δευτέρα αυτη λειτουργία να μη
συνάγη το χωμα εις μεγάλην βῶλον,
μετατοπίζουσαν τους κόκκους αφού έν-
απετέθησαν προσηκόντως εις την άλοκα.

Το σπορευτήριον πρέπει να ηναι στε-
ρεόν, μη υποκείμενον εις βλάβας, συν-
εχεις τουλάχιστον και όσάκις πάθη τι
να μη απαιτη είδικόν τεχνήτην η επι-
διόρθωσις.

Τέλος, πρέπει νά προχωρή εὐκόλως, καὶ εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἵππος, ὁ ἔλκων αὐτό, νά διατρέχη ἕνα καὶ ἤμισυν πήγυν κατὰ πᾶν δευτερόλεπτον.

Η ΤΙΛΦΙΣ.

Ἡ πόλις Τιφλίς (οὕτω καλουμένη ὑπὸ τῶν ἐγγχωρίων) εἶναι πρωτεύουσα τῆς Γεωργίας, ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ῥωσσίᾳ, καὶ κεῖται ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Κύρου, ἐκβάλλοντος εἰς τὴν Κασπίαν θάλασσαν. Ἡ περὶ αὐτὴν γῆ ἐκτείνεται ἀκαλλιέργητος καὶ ξηρά, ὡσανεὶ κεκαυμένη· διότι οὔτε δένδρον φαίνεται, οὔτε κατοικίαι τις ἀγροτική, ἐνῶ ἡ πόλις εἶναι μεγάλη (60,000 κατοίκων), ἐμπορικωτάτη, καὶ προωρισμένη διὰ τὴν θέσιν αὐτῆς νὰ καταστῇ ἡ ἀποθήκη τῆς μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Ἀσίας διαμετακομίσεως. Ἀλλὰ πολλάκις ὁ πόλεμος ἐξέβρισε τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, καὶ ἡ μὲν πόλις ἀνιγέρθη πάλιν, καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς ὁσημέραι ἀξάνει, ἀλλὰ πολὺς ἔτι καιρὸς ἀπαιτεῖται ὅπως ἀναδοθῶσιν ὡς πρὶν τὰ περὶ αὐτὴν δάση καὶ οἱ ἀνθρώποι ἀγροί.

Οἱ κάτοικοι τῆς Τιφλίδος παρέχουσι θέαμα ἀξιοπεριέργον διὰ τὴν ποικιλίαν των. Ἐκεῖ καὶ Πέρσαι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Γεωργιανοί, καὶ Μιγγρελιῶται, καὶ Τάρταροι, καὶ Κέσγιοι, καὶ Καρδούχοι (Κουρδοί), καὶ Ῥῶσοι, καὶ Ἑλληγες,

καὶ Εὐρωπαῖοι· ἐπομένως ἀναδίδονται πανταχόθεν ὑπεράνω τῶν ἰδιωτικῶν στεγῶν ναοὶ παντὸς θρησκείματος καὶ ὁόγματος· ῥωστικοί, ἀρμενικοί, λατινικοί, περσικοί καὶ μωαμεθανικοί. Ὁ διακρινόμενος ἐπὶ σωροῦ τινος ὑψηλῶν βράχων πρὸς τὰ δεξιὰ, φαίνεται ἐκ τῆς βυζαντινῆς ἀρχιτεκτονικῆς του ὅτι ἀνήκει εἰς τοὺς ὀρθοδόξους. Εἰς τὴν Τιφλίδα ὑπάρχει καὶ μονὴ ῥωσσικὴ τοῦ Ἁγίου Δαβὶδ λεγομένη.

Αἱ ὁδοὶ τῆς Τιφλίδος εἶναι σκολιαὲ καὶ στεναί, αἱ δὲ οἰκίαι, ἐπειδὴ εἶναι κτισμέναι ἐπὶ ἐδάφους κατηφορικοῦ καὶ ἀνωμάλου ἐπὶ τῶν δύο τοῦ ποταμοῦ ὄχθων, φαίνονται ὡς καθήμεναι ἢ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης· διότι ὅλων αἱ στέγαι ἔχουσιν ἡλιακόν. Ἀλλ' οἱ κυβερνῆται τοῦ Καυκάσου ἀπὸ τοῦ στρατηγοῦ Γερμολώφ, συνέτειναν τὰ μέγιστα πρὸς ἔδρυσιν πλησίον τῆς παλαιᾶς πόλεως ἄλλης νέας ὁμαλῆς, ὅπου βλέπει τις καὶ πλατείας εὐρυχωρούς καὶ ἀγυῖας εὐθείας καὶ ὠραίας. Ἡ μικρὰ καὶ δεινρόφυτος λεωφόρος, ὅπου κεῖται τὸ μέγαρον τοῦ πρίγκηπος Βαριατίνσκη εἶναι εὐθύγραμμος· αὐτῶσε δὲ οἱ κάτοικοι ἐξέρχονται εἰς περίπατον. Ἀξιοθέατος εἶναι καὶ ὁ ναὸς τῆς ἁγίας Σιών, τοῦ ὁποίου τοὺς τοίχους ἐξωγράφησεν ἰδίᾳ χειρὶ ὁ πρίγκηψ Γαγάριν. Ὑπάρχει δὲ εἰς τὴν Τιφλίδα καὶ θέατρον, ἔνθα ἀκούονται καὶ μελοδράματα ἰταλικά. πρὸ καιροῦ δὲ ἠνοίχθη

ὑπὸ Γάλλου τινὸς καὶ ξενοδοχεῖον διὰ τοὺς Εὐρωπαίους.

Τὸ μέγα χάνιον τῆς Τιφλίδος εἶναι ἐκ τῶν περιεργωτέρων τῆς πόλεως, διότι ἐκεῖ ἀπαντῶνται ὅλα τὰ προϊόντα τῆς Ἀνατολῆς καὶ οἱ ἔμποροι τῆς μεγάλης καὶ μικρᾶς Βουχαρίας καὶ τῶν ἀρκυφῶν τῆς Περσίας μεθοριῶν, γειτνιαζόντων μετὰ τῶν μεγάλων ἐρήμων. Εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Τιφλίδος βλέπει τις ἀφθόνους περσικοὺς τάπητας, τῶν ὁποίων τὰ χρώματα εἶναι ἴσῃ ἁρμονικὰ καὶ ἡ ποιότης ἐξαιρετος· οἱ δὲ τοῦ Κοροσάν, ὄντες ἐκ πιλῆματος μετὰ κεντημάτων ἐξ ἐρίου χρωματισμένου, εἶναι εὐωνότατοι. Ἀλλὰ καὶ τῆς Κίνας καὶ Σιθηρίας προϊόντα βλέπει τις ἐν Τιφλίδι, πρὸς δὲ καὶ ὑψάσματα γαλλικὰ μετὰξὺνα τοῦ Δουγδούνου, καίτοι πληρόνεται δασμὸς βαρὺς εἰς τὸ τελωνεῖον ἐπ' αὐτῶν.

Ἡ ἐπιτόπιος βιομηχανία περιορίζεται εἰς ὀλίγα πράγματα· ὅπλα ἀγγέμαχα ἐκ σιδήρου κατασκευάζονται ἐξαιρέτως, ἔχοντα φήμην ὅποιαν τὰ θαυμασικὰ καὶ τὰ πρὸς πολυτελεῖς οἰκοδομὰς ξύλα λεπτουργεῦνται μετὰ πολλῆς τέχνης καὶ χάριτος. Οἱ Τάταροι προέβουλον τὸν ἀγροτικὸν βίον, καὶ οὗτοι εἶναι οἱ γεωργοὶ καὶ οἱ κτηνοτρόφοι τῶν πέριξ, πορίζοντες εἰς τὴν πόλιν τὸν χρῆζοντα σίτον, τὸ βούτυρον καὶ τὰ φά· ὅλοι δὲ οὗτοι, ὡς καὶ οἱ Γεωργιανοί, πρεσβεύουσι τὴν θρησκείαν τοῦ Μω-

ἄμεθ, ἀπολαύοντες παρὰ τῆς Ῥωσσικῆς Κυβερνήσεως πάσης ἐλευθερίας ἐν τῇ λατρείᾳ των. Οἱ δὲ Γεωργιανοὶ εἶναι ἀνδρείοι, ὑπεραγαπῶσι τὴν ἵππασίαν, τὰ λάμπρα ὅπλα καὶ τὰ χρυσοκέντητα φορέματα. Ὅλοι δὲ θέλουσι νὰ λέγονται βέηδες ἢ εὐπατρίδαί. Αἱ γυναῖκες των εἶναι ἀληθῶς ὠραιόταται, καθὼς φημίζονται.

Ὡς ἐκ τῆς ἐμπορικῆς δὲ αὐτῆς θέσεως ἔχει μέλλον λαμπρὸν ἡ πόλις αὐτῆς, ὅλον ἐν δὲ βαίνει πρὸς τὴν πρόδδον.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΦΟΡΙΣΜΟΣ.

Οἱ Ἄγλοι ἔχουσιν ἔθιμόν τι ἀξιόλογον. Ὅσακις ἀνθρώπος τις φανῇ βαναυσος τοὺς λόγους ἢ τοὺς τρόπους, ἀφώρητος ἐνὶ λόγῳ εἰς τοὺς συναναστρεφόμενους τὸν στέλλουσιν εἰς Coventry, (πόλιν 32 λεύγας ἀπέχουσαν τοῦ Λονδίνου), δηλαδὴ τὸν ὑποθέτουσιν ἀπόντα· καὶ τότε αὐτὸς εὐρίσκει μεμονωμένους, καὶ οὐδεὶς κοινῶνεί μετ' αὐτοῦ. Ἐρωτᾷ καὶ οὐδεὶς ἀποκρίνεται, οὐδεὶς τὸν γίνεται χρήσιμος κατ' οὐδέν. Κἀθήσται μετὰ τῶν ἄλλων, τρώγει εἰς τὴν αὐτὴν τράπεζαν τοῦ ξενοδοχείου· ὅλοι δύνανται νὰ ὁμιλῶσι περὶ αὐτοῦ ἐλευθέρως ἐνώπιόν του, ὡς ἂν ἦτο ἀπών, καὶ νὰ διηγῶνται διὰ τίνα αἰτίαν ἐστάλη εἰς Coventry. Ἐάν τις σώζῃ πρὸς αὐ-

τόν συμπάθειάν τινά, εὐχεται ὅπως ἴ-
δη πάλιν αὐτόν ἐν τῇ κοινωνίᾳ· οὐδεὶς
ὅμως προσέχει εἰς ὅ,τι ἂν ἐκεῖνος λέ-
γῃ ἢ πράττῃ.

Ἐὰν ὀργισθῇ, εἰς προσβάλλῃ τοὺς
συνδιαλεγόμενους, οὐδεὶς τὸν συνερίζεται·
διότι ὑπάρχει κανὼν, ὅτι πᾶν ὅ,τι πράτ-
τει, οὔτε φαίνεται, οὔτε ἀκούεται. εἶναι
ἀπὼν. Ἐκρηγνυται εἰς ὀριμῆς λόγους,
ἀλλ' οὐδὲν ἄλλο κινεῖ, ἢ οἶκτον ἢ γέ-
λωτα. Ἔως οὐ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν,
ζητεῖ συγγνώμην, στέργει εἰς πᾶσαν
ικανοποιήσιν, καὶ τότε οἱ πρῶην συγ-
κοινωνοῦντες μετ' αὐτοῦ μεταδίδουσιν εἰς
ἀλλήλους ὅτι ἐπέστρεψεν. Ὅλοι τότε
τὸν συχαίρουσι διὰ τὴν αἰσίαν του ἐ-
πόνουδον, καὶ πάραυτα ἅπαντα τὰ δια-
τρέξαντα ῥίπτονται εἰς λήθην.

Δὲν εἶναι τοῦτο ὠραῖον; Ἴδου πρᾶγ-
μα ἀξιολύμητον, οἰκοδομητικὸν τῆς κοι-
νωνίας. Τὸ στέλλειν εἰς τὴν
Σηροκαμπίαν, παραδείγματος χά-
ριν, δὲν θὰ ἦτο καλὸν ἂν διεδίδετο παν-
ταχοῦ, ἐν πάσῃ κοινωνίᾳ καὶ ἐν παντί
κόσμῳ;

ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ.

Τὸ εὐτελέστερον πάθος, ὅπερ καταρ-
ρίπτει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς ἠθικῆς
αὐτοῦ περιωπῆς καὶ ἀξιοπρεπείας, εἰς
ὃν αἰείποτε πρέπει νὰ ἴσταται, εἶναι
τὸ ψεῦδος. Οἱ ἀρχαῖοι ἔκρινον τὸ ἐλάτ-
τωμα τοῦτο ἀνάξιον ἐλευθέρου ἀνδρός

διὰ τοῦτο ἔλεγον αὐτὸ ψεύδεσθαι δουλο-
πρεπές καὶ οὐδὲ τοῖς μετρίοις δούλοις
συγγνωστόν· ἀλλὰ τί ἐσήμαινον ἐν τῇ
ἀρχαιότητι *δουλοπρεπές* πάντες γνωρίζομεν·
ὄντα ἐστερημένα τῆς προσωπικῆς ἐ-
λευθερίας μόνον τὸ ὄνομα ἀνθρώπου ἐ-
φερον ἀμοιροῦντα πάσης ἀνθρωπίνης ἀ-
ξίας· εὐτυχῶς ὅμως διὰ τῆς ἠθικῆς ἐ-
πενεργείας τοῦ χριστιανισμοῦ ἤρθη τὸ
μεσότοιχον τὸ διαχωρίζον τὰς διαφο-
ρους τῶν ἀνθρώπων τάξεις ἀπ' ἀλλή-
λων καὶ ἠκούσθη ἡ οὐράνιος φωνὴ αὐτῆς
ἐνὶ δούλος ἢ ἐλεύθερος· καὶ οὕτω ἡ
ἰσότης ἐκηρύχθη πανταχοῦ καὶ κατηρ-
γήθη ἡ μεταξύ τῶν ἀνθρώπων διάκρι-
σις, ἣν ἐγέννησεν ὁ ἐγωῖσμός καὶ ἡ
φιλαυτία. Ἐπετρέπετο λοιπὸν τὸ ψεῦδος
παρὰ τοῖς ἀρχαίοις εἰς μόνον τοὺς δού-
λους. Νῦν δὲ ὅτε ἡ ἰσότης ἀντεκατέ-
στησε παντοῦ τὴν ἀπότομον μεταξύ τῶν
ἀνθρώπων διαίρεσιν καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐλύθη
ἐκ τῶν δεσμῶν τῆς δουλείας καὶ ἀπέκτησε
πλήρη τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ ἐλευθερίαν,
εἶναι ἐλάττωμα ἀνάξιον τῆς ἠθικῆς ὑ-
αυτοῦ ἀξίας καὶ τῆς πνευματικῆς τοῦ ἄν-
θρώπου ὑπεροχῆς; ψεύδονται δὲ πολλοὶ
ἐκ συμφέροντος καὶ λόγων ἀτομικῶν ὅπως
ἐξαπατήσωσι τοὺς πρὸς οὓς ἐνδιαφέρονται·
ψεύδεται ὁ ἔμπορος, ὁ ἐπίορκος, ὁ συ-
κοφάντης, πάντες ἐπιδιώκοντες ὠρισμέ-
νον τινὰ σκοπὸν, ὁ μὲν ἔμπορος, ὅπως
κερδοσκοπῶν ἀπατήσῃ τὸν πελάτην του,
ὁ ἐπίορκος ὅπως ψευδῶς μαρτυρήσῃ ἄν-
τι εὐτελοῦς ἀργυρίου, ὁ δὲ συκοφάντης

ὅπως καταδιώξῃ διὰ τοῦ ψεύδους καὶ τῆς
διαβολῆς ἀθῶον τινὰ καὶ ἀνεπίληπτον πο-
λίτην· εἰς τὴν ψευδολογίαν ταύτην, ὡς βλέ-
πομεν, ὑποκρύπτεται σκοπὸς τις συμφέρων
τῷ ψευδομένῳ· ἀλλὰ πολλάκις ἢ πρὸς τὸ
ψεῦδεσθαι τάσις κατανωῶσα ἐξίς ἐκδηλοῦται
ἄνευ σκοποῦ καὶ συμφέροντος καὶ διὰ τοῦτο
ὑπάρχουσι πολλοὶ ἄνθρωποι ψευδομένοι
ἄνευ ἀνάγκης· ψεύδονται καὶ περιπραγμα-
των, ἅτινα οὔτε εἰς τὸν ψευδομένον προσ-
πορίζουσι κέρδος τι, οὔτε εἰς τὸν πρὸς
ὃν τὸ ψεῦδος λέγεται βλάβην τινά· ἀλ-
λ' ἀπλῶς ἐκστομίζεται ἐξ ἀναισχύ-
του καὶ εὐτελοῦς πρὸς τὸ ψεῦδεσθαι
τάσεως· προδίδει δὲ τὸ ψεῦδος ψυχὴν
ἄνανδρον καὶ ταπεινὴν καὶ ὅταν ἐκ δει-
λίας κρύπτεται ἡ ἀλήθεια καὶ ὅταν ἐξ
εὐτελείας διὰ τοῦ ψεύδους ἐπιδιώκεται
τὸ συμφέρον ἢ βυσοδομεῖται σκοπὸς
καταχθόνιος· διότι οὐδέποτε ψυχὴ γεν-
ναία καὶ εὐγενὴς ἐκπίπτει εἰς τὴν
εὐτελείαν, νὰ ἐκστομίσῃ τὸ ψεῦδος
καὶ τοῦτο δὲν πράττει ἔστω καὶ ἐπὶ
βλάβῃ τοῦ ἰδίου συμφέροντος· ἡ παρρη-
σία εἶναι χαρακτηριστικὸν γενναίου ἄν-
δρός· ἀχαρακτήριστος δὲ ἐκεῖνος, ὅστις
καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα ψεύδεται καὶ ἐπὶ
ἐλαχίστη ἀμοιβῇ ψευδορκεῖ καὶ ἄνευ
συμφέροντος ἢ σκοποῦ ἀρέσκειται εἰς τὴν
ψευδολογίαν· ἡμεῖς πρὸς ἀπότροπὴν ἀ-
πὸ τοῦ εὐτελοῦς τούτου πάθους, ἀναξίου
εἰς ἄνδρα ἐλεύθερον καὶ ἀνθρωπισμοῦ
εὐμοιροῦντα, δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἐ-
παναλάβωμεν καὶ αὐθις αὐτὸ ψεῦδεσθαι

δουλοπρεπές καὶ οὐδὲ τοῖς μετρίοις
δούλοις συγγνωστόν. »

A. I.

ΟΙ ΙΗΣΟΥΙΤΑΙ ΕΝ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΙ.

Ἡ ἀπρόοπτος τῶν Ἰησοῦιτῶν ἐμ-
φάνισις ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει εἶναι ἐξ
ἐκείνων τῶν γεγονότων, ἅτινα θέον νὰ
κινήσωσι πρὸ παντός ἄλλου τὸ ἐνδιαφέ-
ρον καὶ τὴν σύντονον προσοχὴν παν-
τός ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ κηδομένου·
ὡς μὴ ἴσκει ἡ ἀδράνεια καὶ στασιμό-
της ἧτις παρατηρεῖται ἀπὸ τινῶν ἐτῶν
εἰς τὰ κοινοτικά τῆς ἡμετέρας πόλεως
καὶ εἰς τὴν ἐκπαιδευτικὴν ἡμῶν ἐνέρ-
γειαν, ἧτις δὲν ἐξῆλθε ποτὲ τῶν ὀρίων
τοῦ διαγραφέντος ὑπὸ τῶν πολιτῶν στα-
θεροῦ κύκλου, βλέπομεν ἤδη ἀπὸ τινῶν
ἡμερῶν ἐγκαθισταμένην μεταξύ ἡμῶν
τρισηθρίαν Ἰησοῦιτῶν, ἐκδιωχθέντων ἐκ
τῆς ἰδίας πατρίδος, ἐντὸς ὀλίγου δὲ ἔ-
ρχομεν νὰ ἀντιπαλαίσωμεν πρὸς ἀνταγω-
νιστὰς ἐπιτηδείους καὶ δυσκαταγωνί-
στους, ὧν ἡ καταπολέμησις ἀπαιτεῖ ὄμ-
μα ἄγρυπνον, ζῆλον διάπυρον καὶ ἐνέρ-
γειαν πυρετώδη· μόνον τὸ ὄνομα Ἰη-
σοῦιτης ἐμπνέει φρίκην καὶ διεγείρει
αἰσθημα μίσους καὶ ἀκοστροφῆς. Ὁ Ἰη-
σοῦιτης εἶναι ἡ προσωποποίησις πάσης
κακίας καὶ ἐκ διαφόρων Γαλλικῶν μυθιστο-
ρημάτων ἔλαβέ τις ἰδέαν σαφῆ περὶ τοῦ
χαρακτῆρος τοῦ τάγματος αὐτῶν καὶ
τῶν ἀποτελούντων αὐτὸ μελῶν, γνω-

ρίζει ότι ή υπόκρισις ή δολιότης, ή βρα-
διουργία, ή συκοφαντία, ή ατιμωσις
παντός ιεροῦ καὶ ὁσίου εἶναι οἱ μέλα-
νες μαργαρίται, ὅτινες κοσμοῦσι τὸν
ἠθικὸν χαρακτῆρα τῶν Ἰησοῦιτῶν. Ἐν
τούτοις ή εταιρεία αὐτῆ με τοιαύτας ἀρχάς
ἐν Βύρωπῃ κατώρθωσε νὰ εἰσχωρήσῃ παν-
ταχοῦ ἔντε τῆ πολιτεία καὶ τῆ κοινω-
νία καὶ νὰ λάβῃ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς
τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ ἠθικοποίησιν τῆς τρυ-
φερᾶς νεολαίας καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον
ἀνέτως καὶ ἀκωλύτως ἐνεστάλαξεν εἰς
ἀπαλὰς καρδίας τῶν νέων τὸν ὀηλητη-
ριώδη ἰὸν τῶν ἀρχῶν αὐτῆς. Ἀλλ' ἐπ'
ἐσχάτων ή Κυβέρνησις τῆς Γαλλικῆς
Δημοκρατίας κατανοήσασα πλέον τὸν
κίνδυνον, ὃν διέτρεχεν ή κοινωνία καὶ
ή πολιτεία ἐκ τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς
ἀνατροφῆς, ἣν ἐλάμβανε παρὰ τῶν Ἰη-
σοῦιτῶν ή τρυφερὰ νεότης, ἀπεφάσισε
καὶ ἔλαβε σύντονα μέτρα καὶ ἐξέβαλε
ρίζηδόν ἐκ τῆς ἰδίας χώρας τὸν κοινω-
νικὸν τοῦτον λυμεῶνα καὶ σήμερον οὐδεὶς
Ἰησοῦιτης πατεῖ τὸ Γαλλικὸν ἔδαφος. πό-
σα κωμικὰ ἐπεισόδια ἔλαβον χώραν κα-
τὰ τὸν διωγμὸν τοῦτον καὶ πόσας πε-
ριπετείας υπέστησαν οἱ ὑπερόριοι οὔτοι
γνωρίζομεν ἤδη ἐκ τῶν ἐφημερίδων ἀν-
θρώπων λοιπὸν καταδιωχθέντας ἐκ τῆς
Γαλλίας ὑπὸ κυβερνήσεως πατρικῶς με-
μνώσης καὶ κηδομένης ὑπὲρ τῶν ἑαυ-
τῆς ὑπηκόων φιλοξενουμένων ἐν τῇ ἡμετέ-
ρᾳ πόλει καὶ παρέχομεν αὐτοῖς ἄσυλον
ἐλλὰ τί ζητοῦσ. μὲλον τοῦτοῦ ἰανθρωποι οὐ-

τοι ἐγκατασταθέντες ἐν μέσῳ ἡμῶν καὶ
τίς ὁ σκοπὸς αὐτῶν; Προτίθενται νὰ
διδάξωσιν ἡμᾶς; ἀλλ' οὐδεμίαν κινήσιν ἤτε
Ἑλληνική καὶ Ἀρμενική, ἔχει ἀνάγκην
τῆς διδασκαλίας αὐτῶν συντηροῦσα ἑκατέρᾳ
σχολεῖα καὶ ὑπὲρ τῆς ἐκπαίδευσίως πολ-
λὰ κατ' ἔτος δαπανῶσα· νὰ προσηλυτί-
σωσιν; ἀλλὰ τίνας εἰσιν οὔτοι καὶ τίνας
ζητοῦσι προσηλύτους; αὐτοὶ καλοῦνται
Ἰησοῦιται καὶ ἡμεῖς νομίζω φέρομεν τὸ
ὄνομα χριστιανοί· ἂν τρέφωσι τοιοῦτον
τινα σκοπὸν ἔχουσι στάδιον εὐρὺ εἰς τὰ
ἔγκατα τῆς Ἀφρικῆς καὶ τοὺς ἡμιαγρίους
τῆς Πολυνησίας ἐπιτηδείους, ὅπως περι-
λάβωσιν εἰς τὰ δίκτυα τοῦ προσηλυτι-
σμοῦ, καὶ ἐκεῖ δύνανται νὰ ἀπέλωσιν·
ἂν ὀρμῶνται ἐκ τοσοῦτον ιεροῦ καὶ ἀ-
γίου σκοποῦ καὶ ἔχουσι τοσαύτην εὐ-
αγγελικὴν αὐταπέρησιν ἀγιώτερον καὶ
εὐαγγελικώτερον ἔργον ἤθελον ἐπιτελέ-
σει διαδίδοντες τὸν χριστιανισμόν εἰς
χώρας ἐσπερημένας θρησκευτικῆς συνει-
δήσεως; πρὸς τί θέλουσι μεταξὺ χρι-
στιανῶν νὰ μετατρέψωσι τὰς συνειδή-
σεις καὶ νὰ γεννήσωσι σκάνδαλα καὶ νὰ
διεγείρωσι θρησκευτικὰ μίσῃ μεταξὺ
ὁμοθρήσκων; ἂν ή ἀποστολή αὐτῶν εἴ-
ναι αὐτῆ τί ὄνομα πρέπει ἐπαξίως νὰ
φέρωσιν μακρὰν ἀφ' ἡμῶν ὀπαδοὶ τοῦ
Ἀντιχριστοῦ οἱ ὑπὸ τὸ μαῦρον βᾶσον
κρύπτοντες μαῦρην ψυχὴν καὶ μελανὰ
σχέδια ἐγκυμονοῦντες, μακρὰν ἀφ' ἡμῶν,
διότι ή ἐλάχιστη ἀφορμὴ καὶ τὸ ἐλά-
χιστον σκάνδαλον, ὅπερ θὰ διαταράξῃ

τὰς θρησκευτικὰς συνειδήσεις, θὰ προ-
καλέσῃ ἐναντίον ὑμῶν διωγμὸν, ὃν δὲν
ὑπέστητε οὔτε ἐν Γαλλίᾳ, οὔτε ὅτι ἠθέ-
λατε ὑποστῆ ἐν ταῦθα ἦτο δυνατόν ποτε
νὰ φαντασθῆτε.

α.

ΥΠΕΡΟΧΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ.

Τὰ πάντα τοῦ ἀνθρώπου, καὶ αὐτὸ
τὸ ἐξωτερικόν, μαρτυροῦσι τὴν ὑπερο-
χὴν αὐτοῦ ἐπὶ πάντων τῶν ἄλλων ζών-
των πλασμάτων· κρατεῖται ὀρθὸς καὶ
ὕψιτενης καὶ ἐπιτακτικὸς τὸ ἦθος· ή κε-
φαλὴ του εἶναι πρὸς τὸν οὐρανὸν ἐ-
στραμμένη καὶ παριστᾷ ὄψιν ὑπερήφα-
νον, φέρουσαν τὸν τύπον τῆς αὐτοῦ ἀ-
ξιοπρεπείας. Ἐπὶ τῆς φυσιογνωμίας
του εἶναι ἐξωγραφισμένη ή εἰκὼν τῆς
ψυχῆς· διαφαίνεται δὲ τὸ ἕξοχον τῆς
φύσεώς του διὰ τῶν ὕλικῶν ὀργάνων, καὶ
διὰ πυρὸς θείου ζωογονεῖ τοὺς χρα-
κτῆρας τοῦ προσώπου του· ή μεγαλο-
πρεπῆς συμπεριφορὰ του, τὸ στερεὸν καὶ
εὐτολμόν του βάδισμα ἐμφαίνουσι τὴν
εὐγένειάν του καὶ τὸν βαθμόν· μόνον διὰ
τῶν ἐσχάτων ἄκρων του ἄπτε-
ται τῆς γῆς, καὶ μόνον μακρόθεν τὴν
βλέπει, καὶ φαίνεται ὡς μὴ καταδεχό-
μενος αὐτήν. Οἱ βραχίονες τῶ εἶναι δε-
δομένοι, ὅχι ἵνα τῶ χρησιμεύωσιν ὡς
στυλοὶ ὑποβαστάζοντες τὸν ὄγκον τοῦ

σώματός του· ή χεῖρ του δὲν πρέπει νὰ
πατῆ τὴν γῆν, διότι θὰ ἔχανεν οὕτω
διὰ τῆς διηνεκοῦς τριβῆς τὴν λεπτό-
τητα τῆς ἀφῆς, τῆς ὁποίας εἶναι τὸ κυ-
ριῶδες ὄργανον· ὁ βραχίον καὶ ή χεῖρ
ἐπλάσθησαν πρὸς χρήσεις εὐγενεστέρας,
πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν προσταγῶν τῆς θε-
λήσεως, πρὸς σύλληψιν τῶν ἀπεχόντων
πραγμάτων, πρὸς ἐκτοπισμὸν τῶν προσ-
κομμάτων, πρὸς ἐναγκαλισμὸν καὶ κρά-
τησιν τῶν ἀρεστῶν, καὶ πρὸς ὑπηρεσίαν
τῶν αἰσθήσεων.

Ὅτε εἶναι ἥσυχος ή ψυχὴ, ὅλα τὰ
μέρη τοῦ προσώπου διάκεινται ἐν κα-
ταστάσει ἀναπαύσεως· ή ἀναλογία των,
ή ἀρμονία, τὸ σύνολον δηλοῖ τὴν ἀρ-
μονίαν τῶν στοχασμῶν καὶ ἀνταποκρί-
νεται πρὸς τὴν ἐνδόμυχον γαλήνην· ἀλ-
λ' ὅτε ή ψυχὴ εἶναι τεταραγμένη, ή ἀν-
θρώπινη ψυχὴ καθίσταται ζωσα εἰκὼν, ἐπὶ
τῆς ὁποίας τὰ πάθη χαρακτηρίζονται
μετὰ τόσης λεπτότητος, ὄσης καὶ ἐνερ-
γείας· ἐκάστη κίνησις τῆς ψυχῆς ἐκ-
φράζεται διὰ μιᾶς ἀλλοιώσεως, ἐκάστη
πράξις δι' ἐνὸς χαρακτῆρος. Ἡ ἐπὶ τῆς
μορφῆς ζωηρὰ καὶ ἄμεσος ἐντύπωσις
προλαμβάνουσα καὶ τὴν θέλησιν αὐτῆς,
φανερώνει τὰ ἡμέτερα διανοήματα, καὶ
διὰ παθητικῶν σημείων ἀποδίδει εἰς τὰ
ἔξω τὰς εἰκόνας τῶν μυστικῶν ἡμῶν
διαταράξεων.

Πρὸ πάντων ἐντὸς τῶν ὀμμάτων αὐ-
ται ζωγραφοῦνται καὶ γνωρίζονται. Τὸ
ὄμμα ἀνήκει εἰς τὴν ψυχὴν· αὐτὸ ὑπὲρ

πᾶν ἄλλο ὄργανον φαίνεται σχετιζόμενον μετ' αὐτῆς καὶ μετέχον παντὸς κινήματός της· ἐκδηλοῦν τὰ τρικυμωδέστατα τῶν παθῶν καὶ τὰς σφοδρότητας τῶν συγκινήσεων, καθὼς καὶ τὰς ἡδίστας τῶν παθήσεων καὶ τὰ τραυερώτατα τῶν αἰσθημάτων· ἐκφράζει αὐτὰ ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ δυνάμει καὶ ἐν ὅλῃ τῇ καθαρότητι, πιστῶς, ὡς γεννῶνται, καὶ τὰ μεταδίδει δὲ διὰ ταχίστων νευμάτων, βαλλόντων εἰς ἄλλην ψυχὴν τὸ πῦρ, τὴν ἐνέργειαν καὶ τὴν εἰκόνα της ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐξεπορεύθησαν. Ὁ ὀφθαλμὸς δέχεται καὶ συγχρόνως ἀνανακλᾷ τὸ φῶς τοῦ στοιχείου καὶ τὴν θερμότητα τοῦ αἰσθηματος. Τὸ ὄμμα εἶναι ἔννοια τοῦ πνεύματος καὶ γλῶσσα τῆς διανοίας.

(Βυρσῶν).

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ.

Τρόπος διατηρήσεως τοῦ κρέατος. — Κόβον τὸ κρέας εἰς τεμάχια μιᾶς, ἢ τὸ πολὺ μιᾶς καὶ ἡμίσεως ὀκάδος, θῆς αὐτὰ ἐντὸς χύτρας πηλίνης ἢ κάρου ξυλίνου, λάβε δ' ἐπεὶ ἀνθρακας κοπανισμένους εἰς λεπτὴν κόνιν, καὶ πασάλισον τὸ κρέας ἕως νὰ σκεπασθῇ καλῶς. Οὕτω διατηρεῖται ὑπὲρ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας, εἰ καὶ ὥρα θέρους καὶ μεγάλου καύσωνος· μετὰ δύο ἐβδομάδας τὸ εὐρίσκεις νωπὸν, ὡς ἂν τὸ ἔλαβες ἀπὸ τοῦ κρεοπώλου κατ' ἐ-

κείνην τὴν ὥραν. Σημείωσον ὅτι ἡ κόβινος τῶν ἀνθράκων, φράττουσα τὸν ἀέρα, ἐμποδίζει τὴν σήψιν· ὥστε ὅσον παχύτερον εἶναι τὸ στρώμα τῆς κόβινος (δύο ἢ καὶ τριῶν δακτύλων), τοσοῦτον ἀσφαλεστέρα καθίσταται ἡ διατήρησις.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΝΗΓΟΥΣ.

Παρατήρηθη ὅτι ἐπὶ 100 κυνηγετικῶν τυφεκίων ἐκρηγνυμένων, τὰ 95 παθαίνουσι τοῦτο ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ σωλήνος καὶ μόνον 5 ἐκ τοῦ δεξιοῦ. Διὰ τὴν ἠ κατασκευὴν τοῦ ἀριστεροῦ καὶ τοῦ δεξιοῦ σωλήνος εἶναι ἡ αὐτὴ ἀμφοτέρω οἱ σωλήνες ὑποβάλλονται εἰς τὴν αὐτὴν δοκιμασίαν πρὶν ἢ ἐκτεθῶσιν εἰς πώλησιν· οἱ δὲ κυνηγοὶ ἐν γένει γεμίζουσιν ἀμφοτέρους πάντοτε τοὺς σωλήνας ἐξ ἴσου. Λοιπὸν τίς ὁ λόγος δι' ὃν ἐκρήγνυται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὁ ἀριστερός σωλήν;

Ὁ λόγος εἶναι οὗτος. Παρουσιάζεται θήραμά τι, καὶ ὁ κυνηγὸς πυροβολεῖ· πυροβολεῖ ἐκ τοῦ δεξιοῦ σωλήνος. Ἐὰν μὲν ἔπεσε τὸ θήραμα, ὁ κυνηγὸς γεμίζει πάλιν τὸν δεξιὸν σωλήνα καὶ προβαίνει εἰς ἀναζήτησιν καὶ ἄλλου θηράματος· ἐὰν δὲ τὸ θήραμα δὲν ἐκτυπήθη, ἐπειδὴ ἀπεμακρύνθη ἤδη πολὺ, ὁ κυνηγὸς διατηρεῖ τὸν ἀριστερόν σωλήνα ἀκένωτον· Ἐνὶ λόγῳ, ὁ ἀριστερός σωλήν μὲνει ὡς

ἐπιφύλαξις τις, ἧς γίνεται χρῆσις μόνον εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάγκην.

Ἄλλὰ θὰ εἴπωσιν ὅτι, ἀφοῦ λοιπὸν γίνεται ὀλιγωτέρα χρῆσις τοῦ ἀριστεροῦ σωλήνος, οὗτος ἔπρεπε ν' ἀντέχει περισσότερο τοῦ δεξιοῦ. Τούναντίον. Ὑποθετέον ὅτι ἐπυροβόλησες διὰ τοῦ δεξιοῦ δεκάκις· ὁ τιναγμὸς ἐκάστης τῶν δέκα ἐκπυροσφοκροτήσεων, σείων ἐκάστοτε τὸν γόμον τοῦ ἀριστεροῦ σωλήνος, τέλος ἀπομακρύνει τὸ βύσμα (τὴν τάπαν) ἀπὸ τῆς πυροκόνεως, καὶ οὕτως ἀνοίγεται διάστημα τι μεταξύ αὐτῶν. Τούτου οὕτως ἔχοντος, ἐὰν πυροβολήσῃ διὰ τοῦ ἀριστεροῦ σωλήνος, αὐτὸς θὰ ἐκτραγῇ.

Τί ποιητέον λοιπὸν πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ δεινοῦ τούτου κινδύνου; Τὸ πρᾶγμα εἶναι ἀπλούστατον. Ὅσάκις γεμίζῃς τὸν δεξιὸν σωλήνα, ἄφινε τὸν ὄβελόν νὰ πίπτῃ ἄπαξ καὶ ἐντὸς τοῦ ἀριστεροῦ, ὅπως τὸ βύσμα ἐπανέρχεται εἰς συναφὴν μετὰ τῆς πυροκόνεως. Πόσα δεινὰ προλαμβάνονται διὰ τοῦ ἀπλουστᾶτος τούτου κινήματος.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

Ἡ θεία πρόνοια φαίνεται θὰ ἐπιτελεσθῇ τὸ ἔργον, ὅπερ μέχρι τοῦδε ἐξουδετέρωσεν ἢ ἡμετέρα ἀσύγγνωστος ἀμέλεια καὶ ἀκατανόητος ἀδράνεια. Ὁ τοῖχος τοῦ παρεκκλησίου τῆς ἁγίας Τρι-

άδος καταρρέει, διότι ἡ βροχὴ εἰσέδυσεν εἰς τὰ ἔνδον αὐτοῦ, εἰς πολλὰ μέρη διεβράβη, οἱ δὲ διαβάται μετὰ προσοχῆς καὶ φόβου διαβαίνουσι τὴν ὁδόν, ἣν ἀκείλει διὰ τῆς καταπτώσεως νὰ φράξῃ. Τί θέλει συμβῆθαι, ἐν τῇ περιπτώσει, καὶ ἤτις νομίζομεν δὲν ἀφίσταται πολὺ μακρὰν, θέλει κρημισθῆ ὁ τοῖχος καὶ ἀφῆθαι εἰς τὴν θείαν καὶ τὴν διάκρισιν τοῦ [διαβάτου ἢ αὐτῆ] τοῦ παρεκκλησίου τούτου; θὰ ἐγκαταλειφθῇ ὅπως καταβληθῇ εἰς ἐρείπια, ὡς συνέβη εἰς τὸ παρεκκλησίον τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου, ἢ θέλει ἀνοικοδομηθῆ ὁ τοῖχος ματαιουμένου τοῦ σκοποῦ τῆς ἀνεγέρσεως προσοδοφόρων ἐνταῦθα κτημάτων; Τὸ καθ' ἡμᾶς τὸ ζήτημα τοῦτο σποδαιῶς δεῖ νὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μέριμναν τῶν ἀρμοσίων. Καὶ πέρυσιν ἐγράψαμεν καὶ ἐφέτος τὰ αὐτὰ ἐπανελάβομεν, δὲν θὰ θαρνηθῶμεν δὲ γράφοντες καὶ εἰς τὸ μέλλον, ἐνόσφ ὁ χώρος τοῦ παρεκκλησίου τούτου δὲν μεταβληθῇ εἰς προσοδοφόρα ὑπὲρ τῶν σχολείων κτήματα. Ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση τῶν ἡμετέρων [σχολείων] ἀπαιτεῖ τεῦτο, ἢ ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος πρόνοια τὸ ἐπιβάλλει. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐπιζητήσωμεν τὴν προαγωγὴν τῶν σχολείων, ἐνόσφ δὲν λάβωμεν πρόνοιαν περὶ τῆς οἰκονομικῆς αὐτῶν καταστάσεως καὶ δημιουργήσωμεν πόρους, δι' ὧν θέλει ἐξασφαλισθῆ ἡ ἀνετος συντήρησις καὶ ἡ μέλ- λουσα αὐτῶν προαγωγή. Ἐν Κων-

σταντινουπόλει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐργάζονται οἱ ἡμέτεροι συμπολίται καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα τὸ κατὰ δύναμιν δέον νὰ πράξωμεν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων σχολείων. Τὸ λυπηρὸν δὲ εἶναι, ὅπερ τῇ ἀληθείᾳ προξενεῖ ἀπογοήτευσιν, ὅτι καὶ χρήματα ὑπάρχουσι πρὸς ἔναρξιν τοῦ ἔργου καὶ δύνανται νὰ ἐξευρεθῶσι πρὸς ἀπεπράττωσιν αὐτοῦ, λείπει μόνον ἐνέργεια, πρωτοβουλία καὶ ἀπόφασις. Λυπηρότερον θέλει εἶσθαι ἂν ἀναβληθῇ ἐπιπλέον τὸ ἔργον καὶ δὲν ληφθῇ σπουδαία ἐπὶ τοῦ παρόντος φροντίς, διότι οὔτε καιρὸς μένει πλέον εἰς ἀναβολάς, οὔτε φρόνιμον καὶ συνετὸν εἶναι νὰ ἀναβάλωμεν εἰς τὸ μέλλον κατεπείγοντα τοῦ παρόντος ἔργα. Τοῦτο δέον νὰ λάβωσιν ὑπὸ σπουδαίαν σκέψιν οἱ ἀρμόδιοι καὶ συντόμως ὑπὲρ αὐτοῦ νὰ μεριμνήσωσιν· ὁ τοῖχος τοῦ παρεκκλησίου καταρρέει καὶ ἡ θεία πρόνοια μᾶς καλεῖ φαίνεται εἰς τὸ κοινωφελὲς καὶ σωτήριοι τοῦτο διὰ τὴν οἰκονομικὴν κατάστασιν τῶν ἡμετέρων σχολείων ἔργον.

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἐγγράφομεν ἐν παρόδῳ περὶ ἰδρύσεως νηπιαγωγείων τῶν θηλέων ἐν τοῖς προασταῖσις ἢ τοῦλάχιστον νὰ ἐπιτραπῇ ἐλευθέρα ἢ φρίτησις τῶν θηλέων εἰς τὰ νηπιαγωγεῖα τῶν ἀρρένων. Τὸ πρῶτον, ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων, ἃς διερχόμεθα εἶναι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἀδύνατον νὰ ἐπιτελεσθῇ, δὲν ἐννοοῦμεν διὰ τοῦτο διατί νὰ μὴ ληφθῇ φροντίς, ὥστε νὰ ἐφαρμοσθῇ τὸ

δεύτερον μέτρον, ἀφοῦ οὐδεμίαν συνεπιφέρει δαπάνην καὶ οὐδεμίαν προξενεῖ βλάβην εἰς τὰ οἰκονομικὰ τῶν σχολείων· διότι ὅπωςδήποτε δέον νὰ ληφθῇ φροντίς ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν ἐν τοῖς προασταῖσις θηλέων νηπίων προχειρότερον δὲ καὶ ἐπιτηδεύτερον καὶ ἀδαπανώτερον μέσον, δι' οὗ δύναται νὰ ἐξοικονομηθῇ ἢ ἐκπαιδευσις τῶν τε ἀρρένων καὶ θηλέων νηπίων, ἄλλο νομίζομεν δὲν εἶναι δυνατόν ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐξευρεθῇ. Παρουσιάζεται ταῦν τὸ ἕτερον ζήτημα τῆς μὴ χορηγήσεως δωρεὰν εἰσιτηρίων εἰς τὰ ἄπορα τῶν κορασίων καὶ περὶ τούτου δέον νὰ ληφθῇ ἢ δέουσα φροντίς· τὸ καθιερωθὲν τοῦτο μέτρον εἶναι ἀποκλειστικὸν καὶ καθιστᾷ τὴν παιδείαν προνομιοῦχον, ἂν δὲ ἐκ τοιούτων ἀρχῶν δὲν ὠρμήθησαν οἱ καθιερώσαντες τὸ μέτρον τοῦτο, καιρὸς εἶναι πλέον νὰ ληφθῇ ἀπόφασις πρὸς ἄρσιν αὐτοῦ, διότι ἡ ἐκπαιδευσις πρέπει νὰ ᾖ κοινὴ μεταξὺ πάντων ἄνευ διακρίσεως καὶ προνομίων.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἀναγινώσκομεν ἐν τῷ Νεολόγῳ τοῦ Σαββάτου.

α. Ἐχομεν πρὸ ὀφθαλμῶν δύο τεύχη τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον τοῦ ἐν Τραπεζοῦντι ἀπὸ τινος ἐκδομένου ἐβδομαδι-

αίου περιοδικῷ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *Εὐξεινος Πόντος*. Ἐν τῷ περιοδικῷ τούτῳ συγγράμματι, ἀποτελουμένῳ ἐξ ἑνὸς τυπογραφικοῦ φύλλου εἰς μέγα ὄγδοον σχῆμα, δίστηλον, δημοσιεύεται ἕλη ὠφέλιμος, ἱστορικῆς σημασίας. Τὸ πρῶτον τεῦχος περιέχει βιογραφίαν τοῦ καρδινάλιου Βησσαρίωνος, περὶ βιβλιοθηκῶν τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τραπεζοῦντος σταυροπηγιακῶν μονῶν καὶ διάφορα, τὸ δὲ δεύτερον βιογραφίαν Γεωργίου Ἀμιρούτζη καὶ Γεωργίου Τραπεζοῦντιοῦ, συγχρόνων τῷ Βησσαρίωνι, περὶ τῆς βιβλιοθήκης τοῦ φροντιστηρίου Τραπεζοῦντος, περὶ μεταναστεύσεως τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Τραπεζοῦντος Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων εἰς Ῥωσσίαν καὶ διαφόρους ἐπιτοπίους εἰδήσεις.

Εὐχόμεθα τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ πᾶσαν ἐπιθυμητὴν ἐπίδοσιν χάριν τῶν τε Τραπεζοῦντιῶν καὶ πάσης περιχώρου. »

Ἡμεῖς δὲ εὐχαριστοῦμεν τῷ Νεολόγῳ διὰ τὴν εὐμενῆ καὶ ἐπιεικῆ περὶ τοῦ ἡμετέρου φύλλου κρίσιν.

— Ἐσφαλμένως ἐγράψαμεν εἰς τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον ὅτι ἀφίκοντο ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει τρεῖς καπουκίνοι· ἐκ τῶν ὑστέρων πληροφοροῦμεθα ὅτι εἶναι Ἰησοῦται· ὁ ἐπιθυμῶν νὰ μάθῃ πλείοτερα περὶ αὐτῶν ἃς ἀναγνώσῃ τὸ δημοσιευόμενον ἄρθρον οἱ Ἰησοῦται ἐν Τραπεζοῦντι.

— Ἀφίκετο προερχόμενος ἐκ Σμύρνης ὁ ἡμέτερος συμπολίτης κ. Β. Ξανθόπουλος.

— Μανθάνομεν ὅτι ἡ μικρὰ συνοικία τῆς Βυαγγελιστρίας στερεῖται ἱερέως

καὶ ἐπομένως ἡ ἐκκλησία τῆς συνοικίας ταύτης ἀργεῖ· νομίζομεν ὅτι εἶναι κατάλληλος εὐκαιρία, ὅπως ἐνωθῇ ἡ συνοικία αὕτη μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἣτις κείται ἐγγὺς τῆς συνοικίας ταύτης καὶ γαίνη οὕτω ἐναρξίς τῆς ἐνώσεως τῶν διαφόρων μικρῶν συνοικιῶν μετὰ τῶν μεγαλειτέρων καὶ ἐκλείπει ἡ ἀσκοπος δαπάνη τῆς συντηρήσεως τῶν μικροτέρων ἐκκλησιῶν, ἣτις κάλλιστα δύναται νὰ διατεθῇ ὑπὲρ τῶν σχολείων· προτρέπομεν τοὺς ἐνοριάτας τῶν δύο τούτων συνοικιῶν νὰ συννενοθῶσιν ἀπὸ κοινῆς πρὸς ἐπιτέλεσιν τοῦ κοινωφελούς τούτου ἔργου.

— Ἀνευρέθη ἐπιπλέον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης τὸ πτώμα τῆς γυναικὸς, ἣτις παρασυρθεῖσα ὑπὸ τοῦ χειμάρρου ἐπίνιγη· ἀνεκαλύφθη δὲ ὑπὸ λεμβούχου τινός, ὅστις μετεκόμισε τὸ πτώμα εἰς τὴν Ζηράν.

— Ἐπαγγέλθεν ἐκ τῆς περιοδείας αὐτοῦ ἡ Α. Πανιερότης ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν κ. Γρηγόριος.

— Τὴν προτεχῆ δευτέραν ἀρχονται αἱ τακτικαὶ παραδόσεις τῶν μαθημάτων τελεῖται δὲ ἁγιασμός ἐπὶ τῇ ἐνάρξει αὐτῶν ὑπὸ τῆς Α. Πανιερότητος τοῦ Μητροπολίτου ἡμῶν.

— Ἡ βροχὴ καὶ αὖθις ἐπανελήθη ἀκριβῶς μετὰ μίαν ἐβδομάδα καταπεσοῦσα περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς τετάρτης· ἡ βροχὴ αὕτη ἂν καὶ δὲν εἶχε τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὀρμὴν τῆς πρώτης βροχῆς ἐπήνεγκεν ὅμως πολὺ μεγαλειτέρας ζημίας· εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Χριστοῦ, ὅπου οἱ ὑπόνομοι εἶχον

ἤδη φραχθῆ ἀπὸ τῆς πρώτης βροχῆς
 διὰ τῶν λίθων, οὓς παρέσυρεν τὸ ὕδωρ,
 τὴν φορὰν ταύτην τὸ ρεῦμα τοῦ ὕ-
 δατος ὅπερ κατέρχεται ἀπὸ τοῦ ὑπερ-
 κειμένου λόφου ἐπλημμύρησεν εἰς τὰς
 οἰκίας, δι' ὧν διέρχεται ἡ ὑπόνομος μὴ
 ἔχον ἄλλην διεξοδον, καὶ τὰ ἐπιπλα
 καὶ τὰ πράγματα τῶν οἰκιῶν ἐπέ-
 πλεον ἐπὶ τοῦ ὕδατος· οἱ ἄνθρωποι
 ἠγέρθησαν ἐκ τοῦ ὕπνου ἔντρομοι αἰσθαν-
 θέντες ὑγρὸν τὸν κράββατον καὶ ἰδόν-
 τες ὅτι πλεύουσιν ἐντὸς ἀληθοῦς λίμνης·
 πάντα δὲ τὰ μέτρα ἅπερ ἔλαβον πρὸς
 σωτηρίαν τῶν οἰκιῶν τῶν ἀπέβησαν
 μάταια, διότι τὴν πρώτην τρεῖς οἰκίαι
 εἰς τὰ θεμέλια τῶν ὀποίων εἰσεχώρησε
 τὸ ὕδωρ, κατέρρευσαν ἰκαὶ καταβλήθησαν
 εἰς σωρὸν ἐρειπίων, θέαμα οἰκτρὸν εἰς τὸν
 βλέποντα· αἱ τρεῖς διαῦται οἰκίαι ἀνῆκον
 εἰς πτωχὰς οἰκογενείας αἵτινες διὰ τοῦτο
 χρήζουσι ἀρωγῆς τινος· ἐπικαλούμεθα δὲ
 πρὸς τοῦτο τὴν φιλανθρωπίαν τῶν ἡμετέ-
 ρων συμπολιτῶν καὶ πιστεύομεν θὰ φα-
 νῶσι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν πρόθυμοι νὰ βοη-
 θήσωσι ἐκ τῶν ἐνότων τοὺς παθόντας.

— Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὴν προσ-
 φώνησιν ἣν ὁ ἐξ Ἀργυρουπόλεως Δ.
 Οἰκονομίδης, μαθητῆς τῆς ἀνωτάτης τά-
 ξεως τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους σχολῆς
 προσεφώνησε πρὸς τὴν Α. Παναγιό-
 τητα τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ἐπὶ
 τῇ ἐπετείῳ αὐτοῦ ἑορτῇ.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

πρὸς τὸν Παναγιώτατον πατρι-
 ἀρχὴν Ἰωακείμ τὸν Γον
 ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ αὐτοῦ
 ἑορτῇ τὴν 9 ἡν Σεπτεμβρίου.

Χαῖρε περίκλυτε Μηλοβοτῆρ ἕρκος Μουσάων
 Χάρμ' ὄψεσιν ἐὼν σοῖσιν τ' εὐχος αἰεὶ!
 Φαίδιμον ἡμᾶρ ἑορτῆς σεῖο θεόρτου ἀνέροσ
 Πιερίδες Μοῦσαι ἔξοχα δὴ πάντων
 Γηλοσύνως πᾶσαι τίουσαι, Πατρὶ ἀληκτον
 Γαίης κηδομένῳ νῦν θρόνον εὐχονται
 Στήριξεν θεότευκτον πόλλ' ἔτεά τε δό-
 |μεναι

Ἰωακείμ τριτάτῳ λαοβοτῆρι ἀγνῶ.
 Ὅσ γὰρ τῆσι καλὸν σοφίης μέγαρόν τ' ἀ-
 [γλαὸν
 Στήσατο ἐν κλεινῇ Βύζαντος πόλῃτι.

Λύσις τῶν αἰνιγμάτων τοῦ προηγουμέ-
 νου φύλλου· τοῦ μὲν πρώτου σκια-αἵξ· τοῦ
 δὲ δευτέρου μέλισσα-μέλι.

Ο κ. Κ. Χρυσοστομίδης ἐ-
 πι δεκαετίαν διδάξας εὐδοκίμως ἐν
 τῷ Ἑλληνικῷ Φροντιστηρίῳ ζητεῖ
 παραδόσεις ἐπὶ μετρίᾳ ἀμοιβῇ. Πλη-
 ροφοραὶ δίδονται εἰς τὸ γραφεῖόν μας.
 Ζητεῖται διδάσκαλος παι-
 δαγωγείου δι' ἐν χωρίον.

Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν κ. Ι.
 Παρχαρίδην.